

Szanowni Państwo

Każdego roku stajemy w tym miejscu z wdzięcznością.

To uczucie towarzyszy nam niezmiennie od lat.

Wdzięcznością dla tych, którzy 104 lata temu sięgnęli po broń
i wywalczyli dla nas wolną Wielkopolskę.

I niepodległą Polskę, w kształcie, którego nie gwarantowały powojenne
ustalenia w roku 1918.

Dziś, po raz drugi, obchodzimy Narodowy Dzień Zwycięskiego
Powstania Wielkopolskiego. Święto państwowe, na wniosek Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej, jednogłośnie ustanowione przez parlament.
Dedykowane wydarzeniu, o którego pamięć

i znaczenie w świadomości rodaków, musimy się wciąż konsekwentnie
upominać.

A święto państwowe daje nam do tych starań dodatkową legitymację.

Ale to jeszcze nie finał. To nowy rozdział, bo to dzieło na lata.

Gdybyśmy mieli odpowiedzieć na pytanie - dlaczego to robimy?

Bo to historia niezwykle budująca, w skali uniwersalnej!

Wiktoria Wielkopolska była ostatnim akordem,
wieńczącym pracę kilku pokoleń.

Pracę organiczną, mniej atrakcyjną w powszechnym przekazie, to
pewne, ale za to jakże skuteczną!

Od lat wspólnie zastanawiamy się, co zrobić, żeby historię Wielkopolskiej
Insurekcji, metodycznie zaplanowanej i doskonale przeprowadzonej,
pokazać w atrakcyjny sposób. Ale... jak pokazać atrakcyjnie zwycięstwo,
które od zawsze ma twarz bohatera zbiorowego?

Odwołujemy się w naszych działaniach do etosu pracy, z którego wyrosliśmy. Konsekwentnie, kropla po kropli, drążymy skałę i żłobimy w niej trwałe miejsce dla jednego z nielicznych przecież polskich zrywów niepodległościowych zakończonych zwycięstwem.

Zwycięstwem, na które zapracowały tysiące zwykłych – niezwykłych ludzi.

Takich, jak my, których mimo wszelkich różnic, łączył wyższy cel.

Tym celem była niepodległość.

Szanowni Państwo

Nie możemy ustawać w naszym dziele pielęgnowania pamięci dzieła, które zbrojnym czynem wielkopolscy bohaterowie zwieńczyli, podejmując walkę z bronią w rękę 27 grudnia 1918 roku.

Wierzę, że jeśli będziemy działać konsekwentnie, doczekamy pozytywnej zmiany.

Może i przełomu w podręcznikowej narracji.

Czas zacząć karmić narodową duszę sukcesami, nie porażkami.

Poczuciem dumy, a nie rozmaitymi fobiami i uprzedzeniami.

W czasie, kiedy poczucie zagrożenia militarnego i ekonomicznego przejmuje narrację, warto wyzbyć się kompleksów i słuchać wzajemnie.

Z szacunkiem dla siebie i odpowiedzialnością nie tylko za czyny, ale i słowa.

Tak wiele dziś, wobec licznych zagrożeń, znaczy silna wspólnota.

Odpowiedzialna za siebie i swoich partnerów.

By móc skutecznie zło dobrem zwyciężyć.

Tak, jak zwyciężyli nasi przodkowie – wielkopolscy powstańcy!

Cieszę się, że pamięć o nich znajdzie w Poznaniu,
stolicy Wielkopolski, swój nowy dom.

Z pierwszym dniem nowego roku przejmujemy do realizacji, jako
Samorząd Województwa Wielkopolskiego, projekt budowy Muzeum
Powstania Wielkopolskiego 1918/1919.

To już zagwarantowane podpisanymi dziś umowami pomiędzy miastem
Poznań a samorządem województwa.

Przed nami niełatwe zadanie, ale jesteśmy zdeterminowani,
by już za kilka lat powstańcza chorągiew powiewała na fasadzie nowej
siedziby muzeum w sercu Poznania.

I by nowe Muzeum Powstania Wielkopolskiego stało się symbolem
naszej wspólnej pracy – pracy na rzecz pielęgnowania pamięci o jego
bohaterach.

I naszej wspólnej dla nich wdzięczności.

Dziękuję Wszystkim Państwu za trwanie z nami na straży historii, z której
nie tylko Wielkopolska, ale i cała Polska powinna być dumna.

Szanowni Państwo

Stojąc dziś przy pomniku w stolicy Wielkopolski, musimy pamiętać, że
insurekcja miała szerszy – w geograficznym znaczeniu – wymiar.

Wolność w tym czasie wywalczyli również mieszkańcy Kujaw, Pałuk,
Krajny oraz wielu miejscowości województwa lubuskiego i także w tych
miejscach pamięć o insurekcji nadal pozostaje żywa.

Ona jednak nie może sprowadzać się do jednego dnia w kalendarzu.
Dlatego dziękuję wszystkim, którzy dbają o nią przez cały rok.

Upowszechniają wiedzę o Powstaniu, opiekują się powstańczymi grobami, a przede wszystkim zaszczepiają w młodzieży zamiłowanie do historii.

Idea naszych przodków powinna być bowiem bliska zwłaszcza młodym ludziom, którzy chcą żyć w państwie otwartym i wolnym. Ten przekaz, mimo upływu 104 lat, jest wciąż aktualny.

Oddając dziś hołd naszym przodkom, nie wolno nam zapominać, że każdego dnia mamy obowiązek pielęgnować wolność. Naszą wspólną i tę indywidualną.

To nasze zobowiązanie wobec Nich.

Chwała Zwycięzcom! Część ich Pamięci!